

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 10C/3/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4411206622
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Richard Golis
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2013:4411206622.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca v konaní pred samosudcom Mgr. Richardom Golisom, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, proti odporcovi: K. S., R.. XX.X.XXXX, D. XXX XX J. XX, štátnemu príslušníkovi Slovenskej republiky, o zaplatenie 2.995,13 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 505,58 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto dlžnej sumy za čas od 11.12.2009 do zaplatenia a to všetko v splátkach po 75,- eur mesačne, splatných vždy do posledného kalendárneho dňa príslušného mesiaca, počnúc prvou splátkou splatnou v prvom mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, až do úplného zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok v prípade omeškania so zaplatením čo i len jednej splátky alebo jej časti.

V č a s t i o zaplatenie sumy 1.211,61 eur s úrokom z omeškania z tejto sumy vo výške 9 % ročne od 11.12.2009 do zaplatenia súd návrh z a m i e t a .

V zostávajúcej č a s t i o zaplatenie sumy 1.277,89 eur s úrokom z omeškania z tejto sumy vo výške 9 % ročne od 11.12.2009 do zaplatenia súd konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

Súd v r a c i a navrhovateľovi pomernú časť zaplateného súdneho poplatku z návrhu, vo výške 69,87 eur, po právoplatnosti tohto rozhodnutia prostredníctvom Daňového úradu Bratislava.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania zo dňa 09.02.2011, podaným pôvodne na Okresnom súde Nové Zámky dňa 08.4.2011 a postúpenému týmto súdom miestne príslušnému Okresnému súdu Čadca dňa 17.01.2012, sa navrhovateľ pôvodne proti odporcovi domáhal zaplatenia peňažného plnenia v celkovej výške istiny 2.995,13 eur, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 11.12.2009 do zaplatenia - ako pohľadávky z titulu v návrhu označených, celkom siedmich zmlúv o pripojení a ich dodatkov, uzavretých medzi účastníkmi, z toho nárok na zaplatenie sumy 505,58 eur ako nezaplatenú cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby z celkom siedmich zmlúv o pripojení a na zaplatenie sumy 2.489,55 eur ako navrhovateľom odporcovi vyúčtovanú zmluvnú pokutu (súčet zmluvných pokút za porušenie zmluvných povinností odporcom celkom zo šiestich zmlúv a ich dodatkov).

Po tom, ako súd vo veci vykonal nevyhnutné procesné úkony prípravy pojednávania postupom podľa ust. §§ 114 a nasl. zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov („OSP“), navrhovateľ podaním zo dňa 30.01.2013, doručeným súdu dňa 04.02.2013, ešte pred súdom určeným termínom prvého pojednávania vo veci samej navrhol, aby súd pripustil zmenu jeho pôvodného cit. návrhu na začatie konania v tejto veci - a to v časti pôvodne uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty (2.489,55 eur s príslušenstvom), v ktorej časti pôvodne uplatnený nárok naďalej uplatňuje ako nárok na náhradu škody v skutočne vzniknutej výške rozdielu medzi zľavnenými cenami, za ktoré odporcovi predal jednotlivé mobilné telekomunikačné zariadenia pri uzavretí dodatkov k zmluvám o pripojení a v tom čase jestvujúcimi reálnymi predajnými cenami dotknutých telekomunikačných zariadení, ktorej výšku v porovnaní s pôvodným návrhom takto obmedzil na sumu istiny 1.211,61 eur, so súčasným čiastočným späťvzatím návrhu v časti takto novo uplatnený nárok prevyšujúcej (tzn. v rozsahu sumy 1.277,89 eur s príslušenstvom).

Okresný súd na základe vyššie citovaného dispozitívneho procesného úkonu navrhovateľa uznesením č.k. 10C/3/2012-108 zo dňa 06.02.2013 za podmienok podľa ust. §§ 95 ods.1,2 OSP pripustil navrhovanú zmenu návrhu navrhovateľa (spočívajúcu v zmene časti rozhodujúcich skutkových a právnych tvrdení navrhovateľa o časti pôvodne uplatneného nároku, ako je uvedené).

Pretože súd nerozhodol súčasne s pripustením zmeny návrhu i o čiastočnom späťvzatí návrhu navrhovateľa v zmysle vyššie citovaného procesného podania zo dňa 30.01.2013, urobil tak, ako avizoval, zároveň s rozhodnutím vo veci samej týmto rozsudkom - jeho výrokom o zastavení konania v časti pôvodného návrhu navrhovateľa o zaplatenie sumy 1.277,89 eur s úrokom z omeškania z tejto sumy vo výške 9 % ročne od 11.12.2009 do zaplatenia, za podmienok ust. § 96 ods.1,3 OSP a to bez ohľadu na stanovisko odporcu k tomuto procesnému úkonu, pretože v tejto časti navrhovateľ vzal svoj pôvodný návrh späť ešte pred prvým pojednávaním vo veci samej.

Odporca sa k návrhu navrhovateľa a k nemu pripojeným listinným dôkazom na výzvu písomne nevyjadril; urobil tak na pojednávaní dňa 06.02.2013 do zápisnice súdu. Proti návrhu navrhovateľa i v znení jeho súdom pripustenej zmeny, ako je vyššie uvedené, vecne nenamietal, potvrdzujúc existenciu právneho vzťahu účastníkov zo všetkých navrhovateľom predložených zmlúv i spôsobenie dlhu neplnením si peňažných záväzkov voči navrhovateľovi v dôsledku zhoršenia svojej finančnej situácie, z ktorého dôvodu - s odvolaním sa i na svoje súčasné pomery - žiadal súd o možnosť plnenia dlhu voči navrhovateľovi v primeraných splátkach.

Na ďalšom pojednávaní vo veci samej dňa 27.02.2013, uskutočnenom po právoplatnom cit. rozhodnutí súdu o pripustení zmeny návrhu navrhovateľa, v neprítomnosti účastníkov a ich zástupcov za podmienok podľa ust. § 101 ods.1,2 OSP, okresný súd, vychádzajúc z výsledkov dokazovania vykonaného výsluchom odporcu na predchádzajúcom pojednávaní a oboznámením navrhovateľom predložených listinných dôkazov v prílohe oboch jeho cit. podaní vo veci samej, zistil nasledujúci skutkový stav veci (§ 153 ods.1, § 154 ods.1 OSP), na základe ktorého, hodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach (§ 132 OSP) dospel k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom:

Navrhovateľ a odporca spolu uzavreli nasledujúce zmluvy o pripojení v znení ich dodatkov, s predmetom poskytovania elektronických komunikačných služieb, podľa ust. § 43 a nasledujúcich zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (resp. podľa predchádzajúcej právnej úpravy zák. č. 195/2000 Z.z.) - označené v poradí uvedenom v cit. návrhu navrhovateľa:

1) zmluvu č. A4487474 zo dňa 30.7.2009;

2) zmluvu č. 00680184 zo dňa 03.4.2001, s dodatkom zo dňa 02.01.2007 (za podmienok dohodnutých v tomto dodatku okrem iného navrhovateľ odporcovi poskytol mobilný telefón zn. Nokia 6151, za zľavnenú akciovú kúpnu cenu 22,90 eur, keď podľa predloženého výpisu z evidencie navrhovateľa bola všeobecná predajná cena tohto mobilného zariadenia v tom čase 298,41 eur - a rozdiel medzi týmito cenami vo výške 275,51 eur, predstavuje uplatnený nárok navrhovateľa proti odporcovi na náhradu skutočne

spôsobenej škody navrhovateľovi z tohto zmluvného vzťahu, v zmysle jeho cit. zmeneného návrhu v tejto veci);

3) zmluvu č. A3857278 zo dňa 01.8.2008, s dodatkom zo dňa 01.8.2008 (podľa ktorého navrhovateľ odporcovi so zľavou poskytol mobilný telefón zn. Sony Ericsson T280i - a rozdiel medzi jeho zľavnenou a všeobecnou cenou ako predmet uplatneného nároku navrhovateľa na náhradu škody z tohto zmluvného vzťahu predstavuje 73,02 eur);

4) zmluvu č. A4253443 zo dňa 04.02.2009, s dodatkom zo dňa 04.02.2009 (podľa ktorého navrhovateľ odporcovi so zľavou poskytol mobilný telefón zn. Sony Ericsson C905 - uplatnený rozdiel medzi jeho zľavnenou a všeobecnou cenou 419,- eur);

5) zmluvu č. A3857309 zo dňa 01.8.2008, s dodatkom zo dňa 01.8.2008 (podľa ktorého navrhovateľ odporcovi so zľavou poskytol mobilný telefón zn. Nokia 2630 - uplatnený rozdiel medzi jeho zľavnenou a všeobecnou cenou 132,41 eur);

6) zmluvu č. A2385582 zo dňa 03.5.2006, s dodatkom zo dňa 23.11.2007 (podľa ktorého navrhovateľ odporcovi so zľavou poskytol mobilný telefón zn. Sony Ericsson W200i - uplatnený rozdiel medzi jeho zľavnenou a všeobecnou cenou 129,09 eur);

7) zmluvu č. A3746754 zo dňa 21.5.2008, s dodatkom zo dňa 21.5.2008 (podľa ktorého navrhovateľ odporcovi so zľavou poskytol mobilný telefón zn. Sony Ericsson K530 - uplatnený rozdiel medzi jeho zľavnenou a všeobecnou cenou 182,56 eur).

V rámci dohodnutých podmienok poskytnutia zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilných telekomunikačných zariadení sa odporca ako účastník v cit. dodatkoch k zmluvám o pripojení popri dojednaní 24 mesačnej viazanosti v zmluvnom vzťahu (odo dňa uzavretia dodatkov k zmluvám) tiež okrem iného zaviazal, že sa nedopustí takého konania, alebo nedá svojim konaním žiaden taký podnet, aby pred uplynutím doby viazanosti v zmluvnom vzťahu navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy o pripojení z dôvodu zavinenia účastníka pre nesplnenie alebo porušenie niektorej zo zmluvných povinností alebo aby z tohto dôvodu bol navrhovateľ nútený účastníkovi v tejto dobe dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie verejných mobilných telefónnych služieb podľa nej a ako dôsledok nesplnenia účastníkom prijatých záväzkov v dodatkoch k zmluvám o pripojení strany medzi inými dohodli povinnosť odporcu ako účastníka zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu (v dodatkoch k zmluvám vyššie vymenovaných - pod por. č. 2 vo výške 497,91 eur, pod por. č. 4 vo výške 663,88 eur a v ostatných vymenovaných dodatkoch vždy po 331,94 eur).

Navrhovateľ listom zo dňa 26.11.2009 s názvom „pokus o pokonávku“, upozornil odporcu na svoju splatnú pohľadávku z neuhradených faktúr za poskytnuté elektronické komunikačné služby v období mesiacov júl až október 2009, v celkovej výške 505,58 eur a ďalej tiež na vznik povinnosti zaplatiť za podmienok dohodnutých v cit. dodatkoch k zmluvám o pripojení zmluvnú pokutu vo výške spolu 2.489,55 eur, s výzvou na zaplatenie pohľadávky, vrátane vyúčtovanej zmluvnej pokuty spolu vo výške istiny 2.995,13 eur, najneskôr do 10.12.2009.

Súd konštatuje, že navrhovateľ svoj nárok na zaplatenie ceny poskytnutých elektronických komunikačných služieb podľa dojednania účastníkov v zmluvách o pripojení v znení ich dodatkov, vrátane všeobecných podmienok navrhovateľa ako súčasť zmluvy, čo do dôvodu a výšky osvedčil predložením jednotlivých faktúr, spolu vo výške istiny pohľadávky z tohto titulu (§ 42 ods.4 písm. a/ a b/ cit. zák. č. 610/2003 Z.z.) 505,58 eur. Odporca ani inak, ako už je uvedené, v priebehu konania netvrdil, ani nepreukazoval opak tvrdení navrhovateľa (§ 120 ods.3 OSP), ani súd v konaní vykonaným dokazovaním nezistil žiadny dôkaz spôsobilý vyvrátiť alebo spochybniť tvrdenia navrhovateľa a ním predložené dôkazy o základe a výške tejto časti jeho nároku. Súd preto návrhu v tejto časti, o zaplatenie istiny 505,58 eur z titulu nezaplatenej ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby v zmysle cit. právnej úpravy zák. č. 610/2003 Z.z., ako dôvodnému vyhovel, vrátane nároku na zaplatenie príslušenstva - úroku z omeškania so splnením tohto peňažného záväzku odporcu, za čas omeškania počnúc od prvého dňa nasledujúceho po márnom uplynutí dodatočnej lehoty poskytnutej odporcovi v pokuse o pokonávku na splnenie jeho záväzkov, vo výške úroku ustanovenej v zmysle ust. § 517 ods.2

zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov ("Obč. zák.") v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

Vo vzťahu k časti uplatneného nároku navrhovateľa - pôvodne z titulu zaplattenia zmluvnej pokuty, po cit. zmene a čiastočnom späťvzátí pôvodného návrhu z titulu náhrady škody spôsobenej navrhovateľovi porušením zmluvných povinností odporcom zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas za poskytnuté služby - navrhovateľ sám zmenu pôvodného návrhu v tejto časti čo do jeho právneho základu a obmedzenie čo do jeho výšky v cit. podaní zo dňa 30.01.2013 odôvodnil odkazom na právoplatný rozsudok Krajského súdu v Prešove v inej veci pod sp. zn. 6Co/91/2011, v ktorej súd označil ustanovenie v dodatku k zmluve o o pripojení, v ktorej je dohodnutá výška zmluvnej pokuty, za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Navrhovateľ ďalej zdôraznil účel zmluvnej pokuty ako občianskoprávneho inštitútu, ktorá mala v dodatku k zmluve o pripojení plniť okrem iného i funkciu paušalizovanej náhrady škody, ktorá by mohla navrhovateľovi vzniknúť v prípade, ak na jednej strane navrhovateľ svoj záväzok poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón za akciovú cenu splnil, odporca si však svoju základnú povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas za poskytnuté služby naopak nesplnil.

Ako uviedol vo svojom cit. podaní i navrhovateľ, Okresný súd Prešov právoplatným rozsudkom č.k. 38C/117/2010-61 zo dňa 18.02.2011 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 91/2011 zo dňa 24.4.2012 v konaní o návrhu navrhovateľa zamietol jeho návrh v časti, v ktorej jeho predmetom bol nárok o zaplattenie zmluvných pokút, spolu s úrokom z omeškania, uplatnený proti spotrebiteľovi zo zmluvy o pripojení - s odkazom na predchádzajúci právoplatný rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 17C/23/2010-65 zo dňa 13.8.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co 137/2010 zo dňa 29.6.2011, ktorým bolo v konaní o návrhu navrhovateľa v inej veci dojednanie zmluvnej pokuty rovnakého významu súdom vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku - považujúc tak s poukazom na neplatnosť takejto zmluvnej podmienky v zmysle § 53 ods.5 Obč. zák. a povinnosť navrhovateľa zdržať sa používania takejto podmienky, alebo podmienky s rovnakým obsahom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi v zmysle § 53a ods.1 Obč. zák., s dôrazom na ochranu spotrebiteľov pred neprijateľnými podmienkami v režime pravidiel verejného poriadku v zmysle čl. 6 ods.1 a čl. 7 ods.1 Smernice Rady ES 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách i uplatňovanie si plnení z takejto klauzuly (judikovanej neprijateľnej zmluvnej podmienky) ako uplatňovanie práva priamo v rozpore so zákonom, subsidiárne v rozpore s dobrými mravmi. Krajský súd v Prešove ďalej k postupu navrhovateľa - ktorý pre prípad, ak by súd jeho návrh neuznal za dôvodný z titulu zmluvnej pokuty, označil je za dôvodný z titulu náhrady škody vo výške rozdielu medzi predajnou a trhovou cenou s tým, že účastník používal zvýhodnenú službu - i keď takúto zmenu návrhu v štádiu odvolacieho konania nepripustil, vyslovil však názor, podľa ktorého „Odvolací súd pritom nevidí žiadny dôvod na vyvodenie konzekvencií k inej ako dohodnutej kúpnej cene 1,- Sk, pre ktorú sa operátor dobrovoľne v rámci svojej ‚ofenzívnej‘ obchodnej politiky rozhodol. Inú ako predajnú cenu (1,- Sk) zaplattenú na základe kúpnej zmluvy preto odvolací súd nepovažuje z hľadiska záväzku odporcu za relevantnú.“

Ako je súdu ďalej známe z rozhodovacej činnosti, neprijateľnosť tej istej zmluvnej podmienky v dodatkoch k tzv. formulárovým zmluvám o pripojení, pripravovaných navrhovateľom pre dojednávanie obdobných právnych vzťahov so spotrebiteľmi, judikoval tiež Okresný súd Prešov rozsudkom č.k. 17C/98/2011-51 zo dňa 27.6.2011 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co 60/2011 zo dňa 26.6.2012, po tom ako navrhovateľ neuspel s dovolaním na Najvyššom súde Slovenskej republiky, ktorý uznesením sp. zn. 3Cdo 302/2012 zo dňa 12.11.2012 dovolanie odmietol.

Okresný súd Čadca, prejednávajúci túto vec - pokiaľ ide o posudzovanie dôsledkov právoplatného rozhodnutia ktoréhokoľvek slovenského súdu o neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmluvách dodávateľa uzatváraných so spotrebiteľmi a to nielen smerom k uzatváraniu neskorších obdobných zmluvných vzťahov, v období nasledujúcom po právoplatnosti takéhoto súdneho rozhodnutia, ale osobitne v prípadoch, ak dodávateľ v tomto období uplatňuje návrhmi na všeobecných súdoch nároky na plnenie, majúce základ v takýchto (neprijateľných) zmluvných podmienkach, hoci zo zmlúv uzavretých

ešte predtým, ako niektorý súd právoplatne rozhodol o ich neprijateľnosti podľa ust. § 153 ods.3,4 OSP v spojení s ust. §§ 52 a nasl. Obč. zák. - vo svojej rozhodovacej činnosti v obdobných veciach (najmä ide o návrhy podávané poskytovateľom elektronických komunikačných služieb Slovak Telecom, a.s. a jeho právnych nástupcov) pravidelne neposkytuje ochranu takto uplatňovaným nárokom, konštatujúc rozpor takéhoto výkonu práva s dobrými mravmi podľa ust. § 3 ods.1 Obč. zák. S ohľadom na právny dôsledok vo forme absolútnej neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle ust. § 53 ods.5 Obč. zák. a ďalšie právne súvislosti uvedené podrobne vo vyššie citovanom rozsudku Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 2Co 137/2010, možno v zhode s týmto súdom konštatovať priamy rozpor takto uplatňovaného nároku so zákonom.

Navrhovateľ v priebehu konania v tejto veci však, prihliadajúc práve na právne dôsledky právoplatného rozhodnutia súdu o neprijateľnosti zmluvných podmienok, z ktorých pôvodne uplatňoval podstatnú časť svojho nároku v tejto veci, so súhlasom súdu zmenil právny základ tejto časti pôvodného návrhu - namiesto zmluvnej pokuty (§ 544 a nasl. Obč. zák.), ako inštitucionalizovaného zabezpečovacieho právneho prostriedku, slúžiaceho okrem iného na účel paušálnej náhrady škody, navrhujúc odporcu zaviazat' povinnosťou náhrady skutočnej škody (§ 420 ods.1, §§ 442 a nasl. Obč. zák.), ktorá mu bola spôsobená porušením zmluvných povinností odporcom ako účastníkom vymenovaných zmlúv o pripojení - zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas za poskytnuté služby. V odôvodnení svojho cit. zmeneného návrhu zdôraznil súvislosť zmluvných dojednaní o zľavnenej cene telekomunikačného zariadenia s dojednaním o minimálnej dobe viazanosti účastníka v zmluvnom vzťahu (a tiež s dojednaním o zmluvnej pokuty - ako je už uvedené, v tomto prípade však formou neprijateľnej zmluvnej podmienky).

Ak sa súd v rámci posudzovania skutkového stavu prejednávanej veci vráti k vyššie vymenovaným celkom šiestim zmlúvam (pod por. č. 2/ až 7/ - z prvej zo zmlúv navrhovateľ v pôvodnom ani zmenenom návrhu neuplatnil nárok ani z titulu zmluvnej pokuty, ani ako náhradu škody), z ktorých dodatkov navrhovateľ takéto nároky proti odporcovi uplatňuje, tak je zrejmé, že nároku vo vzťahu k zmluve pod por. č. 2 (č. 00680184 zo dňa 03.4.2001, v znení dodatku zo dňa 02.01.2007), z ktorej navrhovateľ z tohto titulu uplatňuje právo na zaplatenie náhrady škody 275,51 eur, chýba jednoznačne preukázanie skutkového základu tak, ako ho tvrdí navrhovateľ (§ 120 ods.1 OSP), pretože 24 mesačná doba viazanosti odporcu z tejto zmluvy uplynula dňom 02.01.2009, zatiaľ čo navrhovateľ dôvodí a pripojenými faktúrami preukazuje porušenie zmluvných povinností odporcom v období od 30.7.2009 - 09.10.2009 (súd dodáva, že po prvýkrát dňa 14.8.2009, márnym uplynutím najskôr splatnej z predložených faktúr navrhovateľa, ktorým vyúčtoval odporcovi cenu poskytnutých služieb), tzn. už po uplynutí dohodnutej doby viazanosti zmluvy.

V ostatných prípadoch predložených zmlúv odporca porušil svoje zmluvné povinnosti zaplatiť riadne a včas za poskytnuté služby podľa vyúčtovania ich ceny navrhovateľom až po uplynutí 19 mesiacov (zmluvy por. č. 4), resp. 12 mesiacov (vymenovaných zmlúv pod por. č. 3, 5 a 7) a v jednom prípade po uplynutí 3 mesiacov (zmluvy por. č. 6) dohodnutej doby viazanosti toho - ktorého posudzovaného zmluvného vzťahu. Už z tohto porovnania odlišností skutkového stavu, pokiaľ ide o samotným navrhovateľom deklarované rozhodujúce skutočnosti majúce vplyv na uplatnenie a vyčíslenie jeho nárokov na náhradu škody v dôsledku porušenia zmluvných povinností odporcom je zrejmé, že spôsob vyčíslenia čiastkových nárokov (vo vzťahu ku každej zo zmlúv identicky, bez zreteľa na konštatované odlišnosti) navrhovateľom je zjednodušený, nezohľadňuje konkrétne skutkové okolnosti toho - ktorého čiastkového nároku, s následkom spochybnenia hodnovernosti jeho tvrdení o vzniku skutočnej škody či ušlého zisku (§ 442 ods.1 Obč. zák.), vrátane na ten účel súdu ponúknutých dôkazov (§ 120 ods.1 OSP).

Posudzujúc najskôr právny základ uplatnených čiastkových nárokov na náhradu škody z hľadiska relevantnej hmotnoprávnej úpravy v ust. § 420 ods.1, ods.3 Obč. zák. a existenciu jednotlivých predpokladov všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu podľa citovanej právnej úpravy (vyžadujú sa súčasne: 1/ porušenie právnej povinnosti, 2/ vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a 4/ zavinenie zodpovedného subjektu) súd prejednávajúci túto veci si pre posúdenie dôvodnosti nároku na náhradu škody, navrhovateľom vyčíslenej a uplatnenej vo výške rozdielu medzi predajnou (akciovou) a všeobecnou (tzv. trhovou)

cenou mobilných telekomunikačných zariadení odporcovi, používajúcemu i ďalšie zvýhodnenia podľa zmluvných dojednaní, plne osvojuje vyššie citovaný právny názor v rozsudku Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 2Co 137/2010. V prejednávanej veci sa navrhovateľ domáha náhrady škody z titulu porušenia zmluvných povinností odporcom. Je pritom namieste zdôrazniť, že kúpna cena mobilných telekomunikačných zariadení v jednotlivých dodatkoch k zmluvám o pripojení je výsledkom zmluvného konsenzu účastníkov zmluvy, z ktorých navyše navrhovateľ bol tým, ktorý podmienky zmluvy pripravoval a predkladal v podobe tzv. formulárovej zmluvy odporcovi - spotrebiteľovi bez reálnej možnosti ich ovplyvnenia druhým účastníkom a takáto výslovné dojednaná kúpna cena (žiadnu inú zmluva neobsahuje), prijatá odporcom na základe a v rámci akciových predajných zliav ponúkaných navrhovateľom potenciálnym účastníkom, nebola v tom - ktorom prípade inak individuálne dojednaná napr. formou podmieneného právneho úkonu vo vzťahu k dodržaniu doby viazanosti zmluvy, hoci dojednanej tým istým dodatkom k zmluve. So zreteľom na uvedené preto súd tvrdenia navrhovateľa o akejkolvek inej ako účastníkmi v zmluve dohodnutej kúpnej cene telekomunikačných zariadení pre potreby určenia výšky skutočnej škody navrhovateľovi nemohol akceptovať.

Preto i konajúci súd, popri stanovisku, že tvrdenia navrhovateľa a ním predložené dôkazy nepredstavujú spoľahlivý a hodnoverný skutkový základ preukazujúci vznik skutočnej škody (§ 442 ods.1 Obč. zák) navrhovateľovi v ním uvádzanej výške - a to ani pre prípad prijatia jeho konštrukcie, ktorou škodu odôvodňuje - zastáva primárne stanovisko, že navrhovateľ nepreukázal vznik škody ako jedného zo zákonných predpokladov všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti odporcu podľa cit. ust. § 420 ods.1 Obč. zák. Preto jeho návrh proti odporcovi v tejto časti - o náhradu škody - keďže navrhovateľ neunesol svoje dôkazné bremeno na preukázanie základu uplatneného nároku, ako v celom rozsahu nedôvodný zamietol.

Súd na vykonanie peňažného plnenia podľa tohto rozsudku vo veci samej umožnil odporcovi, s prihladením na jeho na pojednávaní súdu dňa 06.02.2013 deklarované a do ďalšieho pojednávania dňa 27.02.2013 i doložené osobné a majetkové pomery (odporca, s priemerným príjmom zo zamestnania 900,- eur mesačne, je jediným živiteľom rodiny - nezamestnanej manželky Milady Juhászovej a celkom piatich detí, z ktorých prvé štyri pochádzajú z predchádzajúceho manželstva jeho manželky, rozvedeného rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 12C/90/2004-59 - ktorým maloleté deti súd zveril do osobnej starostlivosti matke a ich otca zaviazal povinnosťou prispievať na ich výživu minimálnou zákonom určenou sumou výživného, z nich dve najstaršie deti Nikola a Ján sú plnoleté, ale stále študujúce, odkázané s výživou na rodičov a dve mladšie deti Dominika, nar. r. 1999 a Alexandra, nar. r. 2003 maloleté a ďalej najmladšia dcéra Mária, nar. r. 2008 je spoločným dieťaťom odporcu a jeho manželky) splátky vo výške po 75,- eur mesačne, podľa názoru súdu primeranej výške súdom priznaného peňažného plnenia a súčasným pomerom odporcu. Zároveň podľa ust. § 160 ods.1 OSP určil ich podmienky, vrátane stanovenia straty výhody možnosti plnenia v splátkach v prípade omeškania odporcu s riadnym a včasným plnením čo i len jednej splátky alebo jej časti, v ktorom prípade sa pohľadávka navrhovateľa priznaná týmto rozsudkom stane splatnou v celej nesplatennej časti.

O trovách konania súd vzhľadom na len čiastočnú úspešnosť oboch strán v občianskom súdnom sporovom konaní a zistené okolnosti predmetnej veci rozhodol podľa ust. § 142 ods.2 OSP tak, že právo na náhradu trov konania nepriznal ani čiastočne žiadnemu z len čiastočne úspešných účastníkov.

Navrhovateľ vzal svoj pôvodný návrh na začatie konania čiastočne späť pred začatím prvého pojednávania vo veci samej, preto ako poplatník, ktorý zaplatil súdny poplatok z pôvodného návrhu v súdom vyrubenej výške 179,50 eur, má za podmienok ust. § 11 ods.3,4 a 6 zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov nárok na vrátenie pomernej časti zaplateného súdneho poplatku, s obmedzením jeho poplatkovej povinnosti po čiastočnom späťvzatí návrhu len vo vzťahu k zostávajúcemu nároku (spolu o zaplatenie 1.717,19 eur s príslušenstvom) ako predmetu konania a poplatkového úkonu v zmysle cit. zákona č. 71/1992 Zb. Súdny poplatok z návrhu navrhovateľa po jeho čiastočnom späťvzatí podľa položky 1 písm. a) prílohy cit. zákona - Sadzobníka súdnych poplatkov je tak 103,- eur. Súd preto v zmysle cit. ustanovení zákona č. 71/1992 Zb. rozhodol o vrátení pomernej časti súdneho poplatku navrhovateľovi - vo výške rozdielu medzi sumou pôvodne zaplateného poplatku z návrhu (179,50 eur) a sumou zostávajúcej poplatkovej

povinnosti navrhovateľa (po čiastočnom späťvzátí návrhu obmedzenej na sumu poplatku 103,- eur), kráteného pri vrátení poplatku o sumu 6,63 eur v zmysle ust. § 11 ods.4 cit. zákona, tzn. v sume 69,87 eur. Po právoplatnosti odpis tohto uznesenia na účel vrátenia poplatku súd zašle miestne príslušnému daňovému úradu podľa miesta sídla navrhovateľa ako poplatníka (§ 11 ods.6 cit. zákona).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, sumy uložené ochrannými opatreniami v trestnom konaní, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, sumy uložené ochrannými opatreniami v trestnom konaní, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (§ 251 ods.2 OSP).